

Het Lam van God - opgespoord

Schriftlezing: Johannes 18:1-11

Opsporing verzocht!

Een groot arrestatieteam is vanuit Jeruzalem op weg naar de Olijfberg: een cohort Romeinse soldaten aangevuld met dienaren van de hogepriesters en Farizeeën. Ze zijn gewapend met zwaarden, stokken en speren en voorzien van fakkels en lantaarns op zoek naar Jezus uit Nazaret.

Uit betrouwbare bron is vernomen dat hier, aan de overkant van het Kidrondal, in één van de olijfgaarden Jezus vaak met zijn leerlingen samenkomt. Judas, één van hen, is hun gids.

Het is alsof de evangelist Johannes wil laten zien hoe belachelijk deze arrestatieploeg er uitziet. Alsof Jezus Zich zou verzetten tegen zijn arrestatie. Alsof er een handgemeen te verwachten zou zijn met zijn leerlingen.

Heel het gebeuren speelt zich af in het holst van de nacht!

In de nacht gebeuren er wel meer dingen die het daglicht niet kunnen verdragen.

De nacht – dat is zoals Jezus in een gelijkenis vertelt – het moment van dieven en rovers. In de nacht klimmen zij over de muur van de schaapskooi om een lam of een schaap te stelen, te slachten en te vernietigen (Joh. 10:10).

Hoe vernederend moet voor Jezus deze nacht zijn geweest.

Als een uiterst gevaarlijke misdadiger wordt het Lam van God door een flink bewapende groep joden en Romeinen opgespoord en gearresteerd. Ze zijn gekomen om Hem uiteindelijk te slachten en te vernietigen. Jezus vormt een gevaar voor hun samenleving en voor hun heilige huisjes. Nee, van de werkelijke betekenis van zijn boodschap hebben ze dan ook helemaal niets begrepen.

Hoe groots, hoe verdraagzaam heeft Jezus deze vernedering ondergaan. Hij is er niet voor weggevlucht, Hij heeft haar verdragen.

En toch ... Opvallend is dat Jezus Zelf de regie in handen houdt. Niet het arrestatieteam, maar het Lam van God beheerst het toneel. Johannes schrijft: *"Jezus wist precies wat er met Hem zou gebeuren. Hij liep naar hen toe en vroeg: 'Wie zoeken jullie?' Ze antwoordden: 'Jezus uit Nazaret.' 'Ik ben het,' zei Jezus, terwijl Judas, zijn verrader, erbij stond. Toen Hij zei: 'Ik ben het,' deinsden ze achteruit en vielen op de grond."*

Het is alsof zijn woorden elektrisch geladen zijn. Alsof ze door een onzichtbare hand op een geheimzinnige wijze worden aangegrepen en op de grond worden geworpen. Strikt genomen zegt Jezus eigenlijk: "Ik ben." Dat is de naam van God: Jahwe, Ik ben. In confrontatie met Hem kan een mens niet op zijn benen blijven staan. Dat ondervinden ze hier. Onthutst krabbelen ze weer overeind. En dan begint het vragen antwoordspel opnieuw. Jezus 'speelt' als het ware een beetje met hen: 'Ik zei jullie toch al dat Ik het ben. Jullie moeten Mij hebben. Waar wachten jullie nog op? Waarom hebben jullie Me nog niet gegrepen?'

Duidelijk laat Jezus zijn vijanden voelen: 'Jullie kunnen niets tegen Mij beginnen als Ik het niet wil. Met al jullie overmacht en wapens staan jullie machteloos tegenover Mij. Maar als het jullie om Mij te doen is, laat mijn leerlingen dan gaan.' Jezus springt voor zijn leerlingen in de bres. Wat er gaat gebeuren, moet zich alleen aan Hem voltrekken.

Hij is het Lam van God dat geroofd, geslacht en vernietigd zal worden. Uit liefde biedt dit Lam Zichzelf aan. Uit liefde stelt dit Lam Zichzelf ter beschikking. Uit liefde offert het Lam van God Zichzelf op. Jezus gaat sterven voor onze zonden. Gods oordeel gaat zich aan Hem voltrekken. Aan Hem alleen!